



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 721/2017**  
**24.05.2017. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Гордане Ајншпилер Поповић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Милош Мунић, адвокат из ..., против туженог предузећа за Телекомуникације АА АД из ..., са умешачем на страни туженог Предузећем за пружање услуга и истраживачки развој у области телекомуникација ВВ ДОО из ..., кога заступа пуномоћник Горица Лазић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији умешача на страни туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 бр.55/16 од 05.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 24.05.2017. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији умешача на страни туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 бр.55/16 од 05.10.2016. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија умешача на страни туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 бр.55/16 од 05.10.2016. године.

**Образложење**

Пресудом Вишег суда у Београду П4 бр.185/15 од 16.11.2015. године ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе којом је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде штете због повреде имовинских права аутора исплати износ од 99.825,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом другим утврђено је да је тужба тужиоца повучена у односу на тужбени захтев којим је тражио да тужени престане са повредом ауторског права. Ставом трећим тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде штете због повреде имовинских права аутора неовлашћеног јавног сопштавања ауторског дела тужиоца, фотографије на којој је приказана сцена из „Представе ...“ на својој интернет презентацији исплати износ од 77.270,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2015. године, па до коначне исплате. Ставом четвртим одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да му се накнади штета због повреде имовинских права аутора за износ од још 22.550,00 динара, преко досуђеног а до траженог износа од 99.825,00 динара, као и законска затезна камата почев од подношења тужбе од 14.03.2013.

па до 16.11.2015. године. Ставом петим одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да му се исплати законска затезна камата на досуђени износ накнаде нематеријалне штете. Ставом шестим наложено је туженом да објави ову пресуду о сопственом трошку на интернет страници на адреси [www...rs](http://www...rs) на главној страни у року од 30 дана. Ставом седмим тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 53.278,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж4 бр.55/16 од 05.10.2016. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П4 бр.185/15 од 16.11.2015. године у ставу првом, трећем, шестом и седмом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену умешач на страни туженог је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени. У предметном поступку није потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана нити дати ново тумачење права, а такође у овом спору није потребно уједначавање судске праксе. Нижестепене пресуде садрже одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим ставовима Врховног касационог суда по питањима права на накнаду штете због повреде имовинских права аутора.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете због повреде имовинских и моралних права аутора, у износу од 90.566,50 динара, поднета је суду дана

14.03.2013. године. У поднеску од 26.10.2015. године тужилац преиначује тужбу повећањем захтева за накнаду штете на износ од 99.825,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору за накнаду штете због повреде ауторског права у коме вредност предмета спора побијаног дела у износу од 77.270,00 динара, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија умешача на страни туженог није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија  
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић